

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: L.K.M. Recycling, s.r.o.**, IČ: 287 36 320, se sídlem Dukelská 229, 436 03 Litvínov - Chudeřín, zastoupené JUDr. Vladimírem Bartošem, obecným zmocněncem, IČ: 662 10 488, se sídlem Emy Destinové 1858/26, 400 01 Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.7.2014, č.j. 2532/ZPZ/2014/ODO-151, JID: 94818/2014/KUUK,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 3.000,- Kč. Částka 3.000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím jím zplnomocněného zástupce, která byla odevzdána k poštovní přepravě dne 8.9.2014, u zdejšího soudu domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze 3.7.2014, č.j. 2532/ZPZ/2014/ODO-151, JID: 94818/2014/KUUK, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odbor životního prostředí a mimořádných událostí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 4.6.2014, č.j. MmM//073039/2014/SŘ2/OŽaMU/LR, kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 80.000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, neboť se dopustila správního deliktu dle ustanovení § 66 odst. 2 písm. e) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), jelikož jednak porušila ustanovení § 18 odst. 4 zákona o odpadech, neboť v průběhu roku 2014 vykupovala od fyzických osob odpad s katalogovým číslem 16 02 16, ačkoliv je výkup tohoto druhu odpadu od fyzických osob zakázán, a jednak porušila ustanovení § 18 odst. 3 a 7 zákona o odpadech tím, že neidentifikovala vykoupené odpady, které měly povahu strojního a obecně prospěšného zařízení. Žalobkyně se touto žalobou rovněž domáhala zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Předně je nutné uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72

odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný předložil právní spis včetně žalobou napadeného rozhodnutí s dokladem o jeho doručení tehdejšímu zástupci žalobkyně, tj. obecnému zmocněnci Mgr. T. P., LL.M., spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž mimo jiné navrhoval odmítnutí žaloby pro opožděnost, na základě čehož soud mohl posoudit, kdy začala žalobkyni běžet lhůta pro podání správní žaloby. Tuto skutečnost totiž žalobkyně v předmětné žalobě neuváděla a ani z písemností předložených žalobkyní to nebylo patrné. Před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě, nepochybně patří.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručováno legitimně zástupci žalobkyně, tj. obecnému zmocněnci Mgr. T. P., LL.M., neboť tento žalobkyni zastupoval ve správním řízení u žalovaného, jakožto odvolacího správního orgánu, na základě plné moci ze dne 8.6.2014, a to rovněž zcela legitimně prostřednictvím datové schránky tohoto zástupce. K řádnému doručení žalobou napadeného rozhodnutí prokazatelně došlo dne 3.7.2014, kdy se do datové schránky zástupce žalobkyně přihlásila oprávněná osoba ve smyslu ust. § 8 odst. 1 až odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, jak vyplývá z příložené doručky vytištěné z elektronického systému datových schránek. Tento den, tj. 3.7.2014, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí čtvrtek **3.7.2014** a dvoutýdenní lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve smyslu ust. § 40 odst. 3 s. ř. s. ve středu **3.9.2014**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žalobkyně prostřednictvím svého nynějšího zástupce, tj. obecného zmocněnce JUDr. Vladimíra Bartoše, tuto žalobu na základě plné moci ze dne 25.8.2014 prokazatelně podala k poštovní přepravě až dne **8.9.2014**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z otisku razítka podací pošty na obálce, v níž byla soudu zaslána předmětná žaloba.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného spolu s předloženým správním spisem a s ohledem na výše uvedená příslušná

ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo jinak, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,- Kč, který bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě. V této souvislosti soud pro úplnost doplňuje, že žalobkyně kromě zmíněného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč za podání žaloby, tj. za podání návrhu na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví, zároveň uhradila i soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Jelikož však již bylo soudem o tomto návrhu před vydáním tohoto usnesení rozhodnuto, a to usnesením ze dne 8.10.2014, č.j. 15A 53/2014-53, jímž byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut, došlo tímto ke konzumaci uhrazeného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, pročež je tedy vyloučeno, aby soud výrokiem ad III. rozhodl o jeho vrácení žalobkyni.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 26. listopadu 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová